

отъ щастие, а татко — *Скокъ* подсвиркваше отъ радостъ. Първитѣ нѣколко дни майката по цѣлъ день е при малкитѣ, а татко *Скокъ* радостно търси храна за майката на своитѣ деца — милата си другарка — *Квикъ*. Малкитѣ растатъ бързо, майка имъ почва да ги остава сами и следъ 4 седмици ги приучва и на друга храна, освенъ млѣкото, съ което ги кърми. Донася имъ шишарки, учи ги какъ да отронватъ люспитѣ на шишарката постепенно отъ върха къмъ дръжката и да ядатъ зрънцата—семенца. Непослушнитѣ малки често изпускаха шишарката безъ да сж вкусили нито едно зрънце.

Старитѣ катерички обръщаха внимание на малкитѣ върху чистотата на тѣхната козинка. Съ помощта на езичетата си, тѣ трѣбваше да я държатъ извънредно чиста, а най-важно за една катеричка е нейната опашка. Тя трѣбва да бжде чиста, пухкава за да имъ помага при скачането. Майка — *Квикъ* учеше своитѣ малки, какъ, съ помощта на преднитѣ си крачета, подобно на ржчички, да чистатъ и бухватъ своитѣ опашки. При скачането чистата, бухкавата опашка, подобно на малко парашутче, не ги остава да паднатъ, а прави лекс тѣхното слизане и превърляне.

Дойде денътъ на първия урокъ — скачане. Татко *Скокъ* избра най-близкото клонче и скокна на него. Последва го *Квикъ*, а следъ нея и тритѣ малки. Радостта имъ бѣ голѣма, но четвъртото малко не можа да скокне сполучливо и падна на земята. Майка му веднага се намѣри при него.

— Виждашъ ли какъ лесно се пада като не си чистишъ опашката, му каза тя и за да му помогне, тя го прихвана съ устата си за кожата му на врата и го изнесе до гнѣздото.

Следвашитѣ дни, радостни, че вече могатъ да скачатъ, малкитѣ по цѣлъ день се хвърляха отъ клонче на клонче по околнитѣ дървета. Тѣ почнаха да придружаватъ родителитѣ си и при търсене на храната.

Единъ день, когато две отъ малкитѣ бѣха оста-